

[Mejdahl]

indenrigsministeren med vanlig ildhu vil følge disse mål.

På Venstres vegne kan jeg give tilslutning til lovforslaget. Da CD's ordfører, fru Birgith Mogenssen, er forhindret i at være til stede, skal jeg også på CD's vegne sige ja. For at forenkle det tager jeg også Kristeligt Folkeparti med, idet ordføreren, hr. Glønborg, er fraværende. Kristeligt Folkeparti kan også give sin tilslutning.

Ole Vig Jensen (RV):

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at regeringen og indenrigsministeren har ført forhandlinger med de kommunale organisationer med henblik på at søge en yderligere forenkling og overskueliggørelse af vort udlignings- og tilskudssystem. At det er lykkedes et stykke af vejen, fremgår af det lovforslag, der ligger her, som vel lige så meget er en forbedring af det eksisterende system. Men når det gælder forenkling, er forhandlingerne, forstår jeg, ikke endt i noget positivt resultat på nuværende tidspunkt.

Jeg synes, det er vigtigt, at regeringen gennem fortsatte forhandlinger søger at nå til et resultat, som yderligere kan sikre en forenkling og overskuelighed, når det gælder dette tilskuds- og udligningssystem. Det må også være i kommunernes interesse. Det ved vi at det er, og derfor må forhandlingerne kunne føres til ende med et konstruktivt resultat.

Når det gælder selve forslaget, kan Det Radikale Venstre tilslutte sig det. Vi synes, at den fremgangsmåde, som her er anvendt til at hjælpe de svagtstillede kommuner, er brugbar og, har jeg forstået, tilfredsstillende for kommunerne selv.

At man kan spekulere i at undgå udligningsforpligtelser ved ekstraordinært at hæve grundskylden, sættes der også en bremse for. Det synes jeg er rigtig. Jeg går ud fra, at ordningen i øvrigt er neutral og giver valgfrihed for kommunerne med hensyn til, hvordan de fortsat vil og kan gøre, men at der ikke kan spekuleres i ordningen fremover.

Når det gælder overudligningen i hovedstadsområdet, som har været og er et reelt problem, er vi også indstillet på at se positivt på det. Regeringen har lagt én model frem her. Den diskuterer vi gerne. Der kan også være andre muligheder.

Om begrundelsen ved denne lejlighed skal være, at det specielt skulle ramme Københavns Kommune, fordi Københavns Kommune er en dårligt stillet kommune, er måske mere tvivlsomt. Det kan jeg tillade mig at sige, fordi vi jo fra radikal side mere end én gang har været med til at sikre, at Københavns Kommune fik en økonomisk håndsrækning, når det var nødvendigt. Lige nu er det formentlig ikke et brugbart argument. Jeg mener, at det er vigtigt, at vi interesserer os for denne side af sagen, sådan at der ikke foregår forskelsbehandling eller uretfærdig behandling. Det vil vi klare under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg tror nok, at de undrer sig i København, når De Radikale hævder, at de mere end én gang har været med til at give Københavns Kommune en håndsrækning. Jeg husker en enkelt gang, men det var skam på betingelse af, at Københavns Kommune overholdt ganske bestemte rammer.

Jeg vil gerne mere direkte spørge hr. Ole Vig Jensen, om han virkelig mener, det er acceptabelt, at det pågældende lovforslag medfører, at Københavns Kommune mister omkring 70 mio. kr., mens f.eks. Frederiksberg Kommune får gevinst ud af foretagendet. Er det virkelig acceptabelt?

Jane Oksen (FP):

Jeg skal ikke forsøge at gå ind i de mere tekniske detaljer i dette lovforslag, for selv om der er tilstræbt en forenkling med forslaget, er det unægtelig stadig væk ret indviklet. Men man må da håbe, at kommunerne selv kan finde ud af det.

Tilsyneladende skulle der ligge nogle besparelser i forslaget, eller måske er det udgiftsneutralt. Jeg kan ikke rigtig se økonomien i det. I bemærkningerne står der, at det er 198 mio. kr., det drejer sig om, men det er vel bare en regulering fra sidste år.

Det uheldige i, at grundskatterne ikke indgår i den økonomiske udligning mellem kommunerne, har forårsaget, at det er til skatteborgernes fordel, når man udskriver skat på fast ejendom i stedet for at forhøje skatteprocenten. Det så vi, da skatten for 1988 skulle fastsættes, ved at man i hver anden af landets kommuner satte